

Minister Rozwoju i Technologii

Znak pisma: DIP-VI.054.14.2024
Warszawa, 12 sierpnia 2024 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację nr 3907

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację Pana Posła Mariusza Krystiana w sprawie wsparcia branży rzemieślniczej w sektorze produkcji obuwia, uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

W zakresie pytania dotyczącego wsparcia promocji branży obuwniczej należy wskazać, że Ministerstwo Rozwoju i Technologii wypełniając kompetencje ministra właściwego ds. gospodarki, na podstawie czterech rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis na:

- realizację branżowych przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport (Dz. U. poz. 2474),
- organizację przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport (Dz. U. poz. 2479),
- realizację przedsięwzięć wydawniczych wspierających eksport (Dz. U. poz. 2478),
- uzyskanie certyfikatu wyrobu wymaganego w obrocie towarami na rynkach poza Unią Europejską (Dz. U. poz. 2471),

dofinansowuje od 2004 r., działania proeksportowe polskich przedsiębiorców w zakresie:

- udziału w targach i wystawach jako wystawca;
- organizacji konferencji i seminariów, webinarów, szkoleń;
- publikacji wydawnictw;
- uzyskania lub przedłużenia certyfikatu wyrobów.

W związku z wejściem w życie 1 stycznia 2024 r. nowego rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L z 15.12.2023), przedmiotowe cztery rozporządzenia RM są obecnie nowelizowane. Niemniej minister właściwy do spraw gospodarki wyraził zgodę na uchycenie dwóch spośród nich, a mianowicie:

1. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis na organizację przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport (Dz. U. poz. 2479),
2. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis na realizację przedsięwzięć wydawniczych wspierających eksport (Dz. U. poz. 2478).

Oznacza to, że od 2025 r. będą kontynuowane dofinansowania wyłącznie na działania proeksportowe polskich mikro, małych i średnich przedsiębiorców skierowane na:

- udział w targach i wystawach jako wystawca;
- uzyskanie lub przedłużenie certyfikatu wyrobów na rynkach poza Unią Europejską;

oraz na podstawie nowelizowanych rozporządzeń Rady Ministrów będzie możliwe dofinansowanie:

- realizacji branżowych przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport,
- uzyskania certyfikatu wyrobu wymaganego w obrocie towarami na rynkach poza Unią Europejską.

Szczegółowe informacje dostępne są na stronie internetowej MRiT, gdzie zamieszczone zostaną także informacje dotyczące realizacji przedmiotowego zadania na 2025 r. <https://www.gov.pl/web/rozwoj-technologie/instrumenty-wsparcia-eksportu>.

W odniesieniu do wprowadzenia dyrektywy „Made In” należy wskazać, że obecnie, na poziomie przepisów krajowych lub unijnych dotyczących oznakowania poszczególnych grup produkt żywnościowych, nie ma obowiązku podawania kraju pochodzenia (wytworzenia) produktu. Takie próby były podejmowane w trakcie prac nad rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylecia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE. Nie udało się jednak ustalić zasad, kiedy i w jakich przypadkach (uwzględniając poszczególne procesy produkcji i pakowania wyrobów włókienniczych) można wskazać jednoznacznie kraj, w którym wyprodukowano dany produkt włókienniczy. Przepisy prawa regulują raczej kwestie oznakowania produktów danymi identyfikującymi producenta (nazwa, znak handlowy, dane adresowe), a nie wskazującymi kraj pochodzenia czy charakter produkcji.

Należy zwrócić uwagę, że w przypadku znakowania obuwia wprowadzanego do obrotu w Polsce zastosowanie mają przepisy art. 21 ustawy z 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców. Zgodnie z nimi, w przypadku, gdy wytwórca produktu ma siedzibę poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, istnieje obowiązek podania państwa siedziby wytwórcy, niezależnie od podania firmy importera i jego adresu. Dlatego też w przypadku obuwia wyprodukowanego w Chinach, wprowadzanego do obrotu na terenie Polski, obok firmy przedsiębiorcy odpowiedzialnego za produkt (np. importera), powinna zostać podana informacja o państwie siedziby wytwórcy.

W zakresie pytania dotyczącego wprowadzenia zmian prawnych w drodze ustawy lub rozporządzenia uprzejmie informuję, że w świetle obowiązujących przepisów, producentem jest podmiot gospodarczy przyjmujący na siebie odpowiedzialność za dany produkt, tj. za spełnienie przez ten produkt obowiązujących wymagań prawno-technicznych określonych w przepisach prawnych i normach technicznych, mających do niego zastosowanie. Należy zauważyć, że nie zawsze musi to być jego faktyczny wytwórca. Każda osoba fizyczna lub prawna wprowadzająca produkt do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub istotnie modyfikująca produkt w sposób, który mógłby wpłynąć na jego zgodność z wymaganiami, uznawana jest w świetle obowiązujących przepisów i wymagań, za producenta i przyjmuje na siebie jego obowiązki z tego tytułu. Oznacza to, że przedsiębiorca krajowy, wprowadzając do obrotu na terenie Polski produkty pochodzące z krajów trzecich, może je oznakować swoim znakiem towarowym i wówczas uznany zostaje za producenta produktu, ponosząc pełną odpowiedzialność za bezpieczeństwo i jakość produktu.

Jednocześnie informuję, że aktualnie procedowany jest projekt ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, służący dostosowaniu systemu nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów w Polsce do jednolitych ram prawnych ustanowionych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającym dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG2. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2023/988 producenci i importerzy mają odrębne obowiązki dotyczące bezpieczeństwa produktów w zależności od roli pełnionej w procesie dystrybucji. Doprecyzowano także wymagania dotyczące identyfikacji produktów i podmiotów gospodarczych odpowiedzialnych za ich bezpieczeństwo.

O ile dotychczas obowiązująca ustawa z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów pod pojęciem producenta rozumie także importera, o tyle projektowana ustawa, podążając za regulacjami rozporządzenia 2023/988, swoim zakresem obejmie producentów sensu stricto, dystrybutorów, ale także importerów, którzy stanowiąc będą wyodrębnioną grupą podmiotów gospodarczych. Na produkcie będą musiały znaleźć się co najmniej dane producenta tj. wytwórcy produktu lub podmiotu, który zleca jego zaprojektowanie lub wytworzenie i sprzedaje ten produkt pod własną nazwą lub własnym znakiem towarowym, ale również, jeżeli wytwórca pochodzi spoza UE, dane importera bądź upoważnionego przedstawiciela. Dane zawierające: imię i nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, adres pocztowy i elektroniczny oraz – w przypadku producentów i importerów - adres pocztowy lub elektroniczny pojedynczego punktu kontaktowego, pod którym można się z nimi skontaktować, jeżeli różni się od adresu producenta lub importera, podaje się na produkcie lub na jego opakowaniu, paczce lub w dołączonym dokumencie.

Wydaje się zatem, że informacje, których umieszczenie wynika z obowiązujących już przepisów (Prawo przedsiębiorców), jak i z projektowanych regulacji, wraz z wymaganymi prawem informacjami o rodzaju materiałów, z których zostały wykonane części obuwia, pozwalają konsumentom na uzyskanie pełnej wiedzy o pochodzeniu produktu i dokonanie wyboru, zarówno pod względem rodzaju materiału, z którego zostało wykonane obuwie, jak i kraju wytwórcy.

Należy podkreślić, że istotne jest, aby ze strony producenta wszelkie oznaczenia były rzetelne i nie wprowadzały konsumenta w błąd. W tym kontekście należy wskazać na przepisy, po pierwsze, ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, zgodnie z którymi czynem nieuczciwej konkurencji jest m.in. fałszywe lub oszukańcze oznaczenie geograficzne pochodzenia towarów lub usług. Po drugie na przepisy ustawy z dnia 23 sierpnia 2017 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, która za zakazaną, nieuczciwą praktykę rynkową uznaje działania wprowadzające w błąd, do których zalicza się w szczególności podawanie nieprawdziwych informacji o cechach produktu, np. jego pochodzeniu. Jednak czynną legitymację do wystąpienia z roszczeniami w tych przypadkach posiada konsument, który może dochodzić swoich praw na drodze cywilnoprawnej, a nie administracyjnej.

W zakresie ograniczenia niekontrolowanego napływu towarów niskiej jakości produkowanych poza UE, należy zaznaczyć, że prowadzenie polityki handlowej leży w wyłącznej kompetencji Komisji Europejskiej. W celu ochrony unijnych producentów obuwia przed negatywnymi skutkami nieuczciwego, tj. dumpingowanego importu z krajów spoza Unii Europejskiej, możliwe jest użycie przez KE unijnych Instrumentów Ochrony Handlu w formie ceł antydumpingowych. Trzeba pamiętać, iż nałożenie ceł antydumpingowych nie jest instrumentem politycznym, a jedynie czynnością techniczną, której celem jest przywrócenie zasad uczciwej konkurencji.

Wniosek o wszczęcie postępowania antydumpingowego jest składany przez przemysł unijny. Wnioskodawca musi reprezentować co najmniej 25% całości przemysłu unijnego danej branży. Wobec powyższego wskazane jest nawiązanie kontaktu z innymi przedstawicielami producentów wyrobów obuwniczych w UE oraz podjęcie wspólnych działań i ewentualne złożenie przez przedstawicieli branży wniosku do KE. Doświadczenie pokazuje, iż przygotowanie wniosku, przeprowadzenie przez KE postępowania i nałożenie środków może trwać nawet ok. 1,5 roku.

MRiT deklaruje gotowość podnoszenia problemów zgłaszanych przez polskich i europejskich producentów sektora obuwniczego w kontaktach z Komisją Europejską. Jednocześnie zwracamy uwagę, iż kwestie ograniczenia niekontrolowanego napływu towarów niskiej jakości produkowanych poza UE należą do obszaru kompetencji MF (Krajowa Administracja Skarbowa).

W zakresie pytania dotyczącego obniżenia podatku VAT na obuwie produkowane w Polsce, w tym obuwie dziecięce z 23% na 0% lub 5 %, należy wskazać, że kwestie wysokości stawek VAT znajdują się we właściwości Ministra Finansów i Ministerstwo Rozwoju i Technologii nie prowadziło żadnych działań w tym zakresie.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Jacek Tomczak

Sekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, e-mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRiT/SkrytkaESP. Wykonującym obowiązki Administratora jest Dyrektor Departamentu Innowacji i Polityki Przemysłowej.
2. Jeśli ma Pani/Pan pytania dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych, a także przysługujących Pani/Panu praw, może się Pani/Pan kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych w MRiT wysyłając informację na skrzynkę: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2022 r. poz.1339 z późn. zm.), w celu udzielenia odpowiedzi na interpelację lub zapytanie poselskie.
4. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być:
 - organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa (np. na żądanie sądów, urzędów skarbowych, Prokuratury lub Policji);
 - inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Rozwoju i Technologii (np. podmioty świadczące usługi prawne, dostawcy systemów informatycznych i usług IT oraz telekomunikacyjnych, operatorzy pocztowi i kurierzy).
5. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164 ze zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
6. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
8. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interpelację/zapytanie poselskie.
9. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
 - prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO; o prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
 - prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
10. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa.